

tium & sublevamen concessa sit
 Parochorum : Præstantiùs au-
 tem & longè sublimius est facere
 aliquid *ex officio* & *per se*, quàm
 solùm *ex commissione*, *privilegio*,
per accidens, & in sublevamen
 aliorum.

CAPUT IV.

De Merito & premio Statùs Parochialis.

Magnitudo Præmij & Meri-
 torũ Statùs Parochialis ex
 duplici capite cognosci potest:
 Primò ex Divinâ promissione
Daniel. 12. Qui docti fuerint,
fulgebunt quasi splendor firma-
menti, & qui ad Justitiam eru-
diunt

diunt multos, quasi stelle in perpetuas eternitates, hinc enim passim colligunt SS. Patres, singulare præmium manere eos, qui ignorantes in viâ Justitiæ erudiunt. S. Thomas in addit. ad 3. p. q. 96. Art. 11. Hieronym⁹, Anselmus, Rusbrochius, Glossa, &c.

Secundò colligitur magnitudo hujus præmij ex intrinsecâ operum Parochialium bonitate & præstantiâ: sunt enim omnes functiones Parochorum actus Religionis, Justitiæ, & Charitatis erga DEUM & Proximum, quæ sunt virtutes inter Morales & Theologicas omnium præstantissimæ juxta illud Pauli I. Cor. 13. *Nunc autem manent Fides, Spes, Cha-*

Charitas, tria haec : major autem horum est Charitas. Quapropter etiam functiones Curatorum à S. Bernardo *Serm. 12. in Can.* Comparantur operibus & laboribus virorum fortium, dum ait : *temerariè objurgat virum de praelio revertentem mulier manens in domo : dico enim , si is qui in claustrò est , eum qui versatur in populo , interdum minus districtè minusque circumspectè sese gerere deprehenderit , v. g. in verbo , in cibo , in Somno , in risu , in irâ &c. non ad judicandum confestim profiliat , sed meminerit scriptum : melior est iniquitas viri , quam benefaciens mulier. Nam tu quidem in tui custodiâ vigilans benefacis , sed qui juvat multos , & melius*

liùs facit & viriliùs. Quod si implere non sufficit absque aliqua iniquitate, id est, absque quadam inæqualitate vitæ & conversationis suæ, memento, quia Charitas operit multitudinem peccatorum. S. Chrysoſtomus quoque Homil. 25. in 1. Cor. Præfert curam animarum omnibus corporis afflictionibus, ut sunt humilationes, jejunia, vigiliæ &c. Et Homil. 78. in cap. 24. Matth. Ipsi anteponebat Martyrio secundum propriam speciem actûs. Cui etiam subscribit S. Thomas 2. 2. q. 124. Art. 3. Et quomodo non præstantis meriti Parochorum conditio, qui eundem planè cum Unigenito DEI Filio scopum & finem habent, ut videlicet

licet quærant ac salvum faciant,
 quod perierat. *Luc. 19.* Fungan-
 turque legatione pro Christo
2. Cor. 5. tanquam illius ministri
 & dispensatores mysteriorum.
1. Cor. 4. quos dedit Pastores &
 Doctores ad consummationem San-
 ctorum in opus ministerij, in adi-
 ficationem Corporis sui? *Ephes. 4.*

CAPUT V.

De officio Parochorum.

PROponit illud Synodus Tri-
 dentina *Sess. 23.* de reform.
Cap. 1. His verbis: *Cum præcepto*
Divino mandatum sit omnibus,
quibus animarum cura commissa
est, oves suas agnoscere, pro his Sa-
cri-